

PEERSESSIE: PITCHOEFENING in groepen starters/afstudeerders

Opdracht

1. Een van de afstudeerders in de groep pitch telkens in 1 min zijn/haar onderzoek
2. Een van de starters reageert: Wat heeft die gehoord? Wat was duidelijk/onduidelijk? Zijn er vragen?
3. Een van de mede-afstudeerders noteert alles en vertelt nadien wat die gezien/gehoord heeft of wat opgevallen is.
4. De rest van de groep maakt aantekeningen op papier en geeft deze door aan de respectievelijke afstudeerder.

Nadien in stilte de kern opschrijven wat je uit deze pitch oefening hebt gehaald en welke info je hebt verzameld: convergerend werken.

1. Eerste pitch (voorbereid)

*Ik onderzoek welke extra dimensie of diepgang een **lichamelijke ervaring** kan toevoegen aan een museumbezoek.*

*Ik geloof dat er enorm veel wijsheid in ons lichaam is opgebouwd en ontwikkel daarom een methode die verder gaat dan de gebruikelijke paden, en die musea kan helpen om de **wijsheid, in lichaam en geest** van de bezoeker, in te zetten bij **kunstbeleving**.*

*Ik wil museumbezoekers via deze avontuurlijke methode in staat stellen om kunst, zichzelf en elkaar te **ontmoeten**.*

*Hierbij maak ik **ruimte** voor vertraging, empathie, wijsheid, schoonheid, persoonlijke betekenisgeving, zintuiglijke en emotionele waarneming.*

*Dat doe ik om een **tegegengewicht** te bieden aan het **rationele**, intellectuele **museum** dat zich voornamelijk focust op het bestuderen van en informeren over objecten, vanuit een **kunsthistorisch** perspectief.*

*Met mijn methode wil ik bijdragen aan het vraagstuk hoe cultureel erfgoed kan bijdragen aan **het welzijn en de levenskwaliteit** van mensen en wil ik de veerkracht van mensen verhogen.*

2. Een van de starters reageert (Vicky)

Je hebt het over een bepaalde beleving in het begin. Omdat je iets wil toevoegen aan een museumbezoek. Nou dat vind ik vrij helder. Je doet het via een avontuurlijke methode. Da's misschien nog een werktitel, maar zou best kunnen passen denk ik. En daarna ga je dingen opsommen als vertraging, empathie, zintuiglijke waarneming en dan ben ik je even kwijt. Omdat ik niet zo goed weet... Wil je dat mensen naar dat museumbezoek gaan en met een museumbezoek iets doen waar jij dan naderhand weer iets mee gaat doen met die mensen? Dat is eigenlijk een vraag. Wat ga je met die opbrengst doen? Doe je dat meteen in dat museum? Doe je dat daarna? Of heb je dat van tevoren al gedaan? Maar je wil iets met eenrichtingsverkeer, maar ik weet niet zo goed wat je met de opbrengst gaat doen.

1 Bis. Tweede pitch (in eigen woorden)

Ik neem mensen in kleine groepjes mee in het museum om een kunstwerk te ontmoeten. Ik heb een bepaalde methode bedacht die gerelateerd is aan opstellingswerk, familieopstellingen. Vanuit die therapeutische methode gaan we voelen in ons lichaam wat dat kunstwerk met ons doet en hoe ons dat zelf in beweging kan zetten. Daar geef ik bepaalde instructies voor. Deze ervaring gaat vooral over het werken met je eigen zintuigen en emoties en alles heel goed doorvoelen. In plaats van dat er een gids is die tegen jou zegt wat de betekenis of de kunsthistorische context van het werk is. Je zou het een ander soort van rondleiding kunnen noemen. En het heeft ook een performatief aspect. Want als ik merk dat ik nu met groepen aan het experimenteren ben, zijn er ook altijd mensen die komen kijken, die er zelfs tussenkomen, en die nieuwsgierig zijn naar wat we aan het doen zijn. Daarna doe ik nog een klein nagesprek, waarop er ook nog heel veel naar boven komt. Maar er wordt vooral tijdens de oefening zelf heel erg naar elkaar geluisterd en daardoor krijgt iedereen ook nieuwe perspectieven.

3. Een van de mede-afstudeerders noteert alles (Anneke)

Pitch Sofie:

Welke extra dimensie een lichamelijke beleving kan toevoegen in een museumbezoek.

Een methode ontwikkelen.

Inzetten bij kunstbeleving.

Kunst, zichzelf en elkaar ontmoeten.

Ruimte voor een aantal zaken.

Tegengewicht bieden tegen eenrichtingsverkeer in musea.

Feedback van Vicky:

Veel, het gaat alle kanten op.

Gaat over een beleving, die iets wil toevoegen aan het museumbezoek.

Avontuurlijke methode als werktitel.

Bij opsomming van woorden is ze je kwijt. Ze weet niet wat je hiermee wil.

Vraag: Wat ga je met de opbrengst doen?

Reactie Sofie:

Ik neem mensen mee om een ontmoeting te doen met een kunstwerk. Voelen in ons lichaam wat een kunstwerk met je doet via opdrachten.

Werken met zintuigen, emoties.

De opbrengst is individueel en in de groep.

Een van de mede-afstudeerders wat opgevallen is (Anneke)

Tijdens het noteren valt mij op dat je goed lijkt te weten waar je het over hebt, denk ik. En dat je inderdaad Vicky, maar ook mij kwijtraakt wanneer je een opsomming maakt van dat je ruimte wil maken voor iets en dat je dan een heleboel begrippen hebt. Daar gaat het veel alle kanten op. Dat link ik even met die hele opsomming. Terwijl je tegelijkertijd ook heel goed weet waar je het over hebt.

CONVERGEREN

Kernwoorden uit deze oefening en de nota's van eerste en tweedejaars noteren voor onderzoek

Ambitieuze om welbevinden erbij te betrekken, enkel kader van musea

Wat is je definitie van wijsheid? Wiens wijsheid?

Subvragen

- Hoe kan opstellingswerk bijdragen aan?*
- Hoe kan cultureel erfgoed bijdragen aan het welzijn van de mens? Is dat nog een ander thema?*

Waarom komt het aspect van opstellingen niet terug in je hoofdvraag?

Wijsheid, schoonheid, waarneming, ontmoeten!!!

Bij de extra uitleg werd het helderder

Hoe verhoudt dit zich tot visual thinking strategy?

Wat is de individuele opbrengst?

Ontwerp ontwikkelen voor andere musea?

Hoe verhouden bezoekers zich tot de andere bezoekers?

Familie opstelling is zoveel meer dan het lichaam, ook geestelijk, zintuiglijk, toch?

Kunstwerk ontmoeten: prachtig geformuleerd

Is er behoefte? Ga je nieuwe bezoekers trekken?

Diepgang creëren via een methode. Is dit een nieuwe methode of is dit gewoon familieopstelling in een museale setting?

Wat doe je met de opbrengst?